

از قانون حمايت خانواده

ماده ۱۶ :

مرد نمي تواند با داشتن زن همسر دوم اختيار کند مگر در موارد زير:

۱. رضایت همسر اول.
۲. عدم قدرت همسر اول به ايفاي وظيف زناشويي.
۳. عدم تمکين زن از شوهر.
۴. ابتلا زن به جنون يا امراض صعب العلاج موضوع بندهاي ۵ و ۶ ماده ۸.
۵. محکوميت زن وفق بند ۸ ماده ۸.
۶. ابتلا زن به هر گونه اعتياد مضر برابر بند ۹ ماده ۸.
۷. ترك زندگي خانوادگي از طرف زن.
۸. عقيم بودن زن.
۹. غايب مفقودالاثر شدن زن برابر بند ۱۴ ماده ۸.

ماده ۱۷:

متقاضی باید تقاضانامه ای در دو نسخه به دادگاه تسليم و علل و دلائل تقاضای خود را در آن قيد نماید. يك نسخه از تقاضانامه ضمن تعيين وقت رسيدگي به همسر او ابلاغ خواهد شد. دادگاه با انجام اقدامات ضروري و در صورت امکان تحقيق از زن فعلي و احراز توانايي مالي مرد و اجرائي عدالت در مورد بند يك ماده ۱۶ اجازه اختيار همسر جديد خواهد داد. به هر حال در تمام موارد مذکور اين حق براي همسر اول باقي است که اگر به خواهد گواهي عدم امکان سازش از دادگاه به نماید. هرگاه مردی با داشتن همسر بدون تحصيل اجازه از دادگاه مبادرت به ازدواج نماید به حبس جنحه ای از شش ماه تا يك سال محكوم خواهد شد همین مجازات مقرر است براي عاقد و سردفتر ازدواج و زن جديد که عالم به ازدواج سابق مرد باشند. در صورت گذشت همسر اولي تعقيب کيفري يا اجرائي مجازات فقط درباره مرد و زن جديد موقوف خواهد شد.

ماده ۱۸:

شوهر می تواند با تاييد دادگاه زن خود را از اشتغال به هر شغلي که منافي مصالح خانوادگي يا حيثيت خود با زن باشد منع کند. زن نیز می تواند از دادگاه چنین تقاضايي را به نماید. دادگاه در صورتي که اختلالی در امر معيشت خانواده ایجاد نشود مرد را از اشتغال به شغل مذکور منع می کند.

ماده ۲۸ :

قانون حمايت خانواده مصوب سال ۱۳۴۶ و ساير مقرراتي که مغاير با اين قانون است همچنين ماده ۲۱۴ قانون مجازات عمومي از تاريخ اجرا اين قانون ملغي است.